

USNESENÍ

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Roberta P. a soudkyně Mgr. Magdaleny B. a Mgr. Magdalény G. ve věci

žalobce: **obec Podkopná Lhota, IČO 00544493**
sídlem Podkopná Lhota 37, 763 18 Podkopná Lhota

proti

žalovanému: **Jiří B.**, narozený dne
bytem

o žalobě z rušené držby

o odvolání žalovaného proti usnesení Okresního soudu ve Zlíně ze dne 18. 9. 2017, č. j. 36 C 306/2017-29

takto:

- I. Usnesení soudu I. stupně **se** v napadeném výroku II. **potvrzuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. V záhlaví označeným usnesením soud I. stupně řízení zastavil (výrok I.), žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci k rukám jeho zástupce náklady řízení ve výši 7.534 Kč do tří dnů od právní moci usnesení (výrok II.), rozhodl, že Česká republika – Okresní soud ve Zlíně je povinna vrátit žalobci část zaplaceného soudního poplatku ve výši 4.000 Kč do 30 dnů od právní moci usnesení (výrok III.) a zrušil jednání nařízené na 21. 9. 2017 (výrok IV.).
2. V důvodech uvedl, že žalobce se po žalovaném domáhal zdržení se rušení držby práva užívat pozemek p. č. 1284/2 k příjezdu na pozemek p. č. st. 246 a odstranění kontejneru, který na tento pozemek žalovaný umístil a který v příjezdu na pozemek p. č. st. 246 brání a stěžuje tím zásobování obchodu s potravinami v obci, vše v obci a k. ú. Podkopná Lhota. Podáním ze dne 18. 9. 2017 vzal žalobce žalobu zpět, protože žalovaný kontejner po podání žaloby odstranil a důvod žaloby tak odpadl. Jelikož tak učinil před jednáním ve věci, soud řízení zastavil, aniž by zjišťoval stanovisko žalovaného (§ 96 odst. 1, 2, 4 o. s. ř.). O nákladech řízení rozhodl podle § 146 odst. 2 věta druhá o. s. ř. s tím, že žalobce vzal žalobu zpět pro chování žalovaného, který se po podání žaloby zachoval tak, jak žalobce žaloval. Částka 7.534 Kč sestává z nevrácené části soudního poplatku ve výši 1.000 Kč, odměny za zastoupení žalobce advokátem a paušální náhrady hotových výdajů za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba a její zpětvzetí) ve výši odměny 3x 1.500 Kč dle § 9 odst. 1, § 7 bod 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. a paušální náhrady hotových výdajů 3 x 300 Kč dle § 13 odst. 1, 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., a 21 % DPH ve výši 1.134 Kč z odměny a náhrad dle § 137 odst. 3 o. s. ř. Vrácení soudního poplatku sníženého o 1.000 Kč odůvodnil odkazem na § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb.; zrušení jednání odůvodnil zpětvzetím žaloby.
3. Výrok II., o nákladech řízení, napadl žalovaný odvoláním. Žaloba na ochranu držby měla být podle něj meritorně zamítnuta. Žalobce pozemek p. č. 1284/2 v k. ú. Podkopná Lhota nedrží a nikdy nedržel, tudíž nemohl a nemůže se ochrany držby domáhat. Žalobce tento pozemek

→ užívá bez právního důvodu a znečišťuje ho, čímž ruší držbu vlastníka (žalovaného). Přístup k budově č. p. 85 na pozemku p. č. st. 246 má žalobce přes pozemek p. č. 1284/1, který je ve vlastnictví žalobce. Předmětný objekt navíc nezásobuje žalobce, nýbrž nájemce, kterým je JEDNOTA, spotřební družstvo ve Vsetíně. Žalobce si na svém pozemku umístil kontejner, který potřeboval pro odvoz svých věcí, což nebyl povinen s kýmkoliv projednávat, neboť si na svém pozemku může umístit a skladovat cokoli. Kontejner žalovaný odvezl 11. 9. 2017, nikoliv však v důsledku podané žaloby, o které se dozvěděl až 22. 9. 2017, nýbrž na základě svobodného rozhodnutí vlastníka pozemku.

4. Prostřednictvím právního zástupce odvolání doplnil o argumentaci, že žaloba nebyla podána osobou k tomu aktivně legitimovanou. Osobou aktivně legitimovanou k podání žaloby z rušené držby je držitel práva zásobování (přístupu), tj. provozovatel obchodu, kterým je JEDNOTA, spotřební družstvo ve Vsetíně, IČO 00032441. Namítl, že nebylo učiněno nesporným a nebylo postaveno najisto, že by v době podání žaloby byla držba rušena a že by kontejner byl odstraněn až po podání žaloby. Žaloba nebyla podána důvodně a žalobce zavinil zastavení řízení, protože je namístě aplikovat ust. § 146 odst. 2 věta první o. s. ř. Domáhal se změny napadeného rozhodnutí tak, že žalobci bude uložena povinnost nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 4.356 Kč, sestávající z odměny za zastupování a paušální náhrady hotových výdajů za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, doplnění odvolání) ve výši 2 x 3.000 Kč + 2 x 300 Kč + 21 % DPH ve výši 756 Kč. Neshledá-li soud důvody pro aplikaci ust. § 146 odst. 2 věty první o. s. ř., necht' napadené usnesení změnit tak, že v souladu s ust. § 146 odst. 1 písm. b) o. s. ř. nepřizná náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků, neboť řízení bylo zastaveno.
5. Žalobce se k podanému odvolání nevyjádřil.
6. Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 občanského soudního řádu - dále jen „o. s. ř.“), po zjištění, že odvolání bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 o. s. ř.), k tomu legitimovaným subjektem (§ 201 o. s. ř.), proti rozhodnutí, proti němuž je odvolání přípustné (§ 201, § 202 o. s. ř. *a contrario*), bez nutnosti nařídit k projednání odvolání jednání (§ 214 odst. 2 písm. e/ o. s. ř.) přezkoumal v rozsahu napadení (§ 212 o. s. ř.), tj. ve výroku II., rozhodnutí soudu I. stupně a řízení jeho vydání předcházející (§ 212a odst. 1, 5, 6 o. s. ř.), a dospěl k závěru, že odvolání je nedůvodné.
7. Z obsahu spisu je zřejmé, že žaloba byla podána dne 8. 9. 2017. Dne 16. 8. 2018 byla žalovanému doručena výzva žalobce, aby kontejner nejpozději do 20. 8. 2017 odstranil, jinak žalobce podá žalobu na ochranu držby. O probíhajícím soudním řízení se žalovaný dozvěděl dne 15. 9. 2017, kdy mu byla vhozena do schránky zásilka obsahující vyrozumění o odročení jednání z 20. 9. 2017 na 21. 9. 2017. Samotná žaloba s předvoláním k jednání na 20. 9. 2017 byla žalovanému doručována do vlastních rukou, od 14. 9. 2017 byla připravena na poště k vyzvednutí, přičemž dne 14. 9. 2017 bylo zanecháno žalovanému oznámení o uložení zásilky, kterou si pak vyzvedl osobně dne 22. 9. 2017.
8. Podle § 146 odst. 2 o. s. ř.: *Jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení) vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný (jiný účastník řízení).*
9. Je-li důvodem zastavení řízení zpětvzetí návrhu, žalobce nezavinil zastavení řízení, jestliže vzal zpět návrh, který byl podán důvodně, pro chování žalovaného. Aby se při zpětvzetí žaloby nejednalo o zavinění žalobce, musí být splněny zároveň dvě podmínky: žaloba byla podána důvodně a ke zpětvzetí došlo pro chování žalovaného.
10. Protože nárok na náhradu nákladů řízení je nárokem vyplývajícím nikoliv z hmotného práva, ale z práva procesního, na to, zda šlo o důvodně podanou žalobu, je nutno usuzovat výlučně z procesního hlediska (viz rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 315/07), tj. z hlediska vztahu výsledku

chování žalovaného k požadavkům žalobce, resp. zda se žalobce domohl uplatněného nároku či nikoliv. Přitom není významné, zda žalovaný uspokojil žalobce, ačkoliv k tomu neměl právní povinnost. Podstatné je, zda žalobcův požadavek byl uspokojen. Z tohoto pohledu je zcela irelevantní námitka žalovaného o nedostatku aktivní věcné legitimace žalobce, jakož i pochybnosti o rušení držby v době podání žaloby (ačkoliv sám žalovaný v odvolání ze dne 12. 10. 2017 přiznává, že umístil kontejner na pozemek p. č. 1284/2 v k. ú. Podkopná Lhota, přičemž zdůrazňuje, že tak učinit mohl, neboť se jedná o pozemek v jeho vlastnictví, k němuž žalobce žádný právní vztah nemá, a žalobce si na svém pozemku může dělat, co chce).

11. V doplnění odvolání sice žalovaný namítá, že nebylo postaveno najisto, že kontejner byl odstraněn až po podání žaloby, avšak v odvolání ze dne 12. 10. 2017 žalovaný sám uvedl, že kontejner ze své vlastní vůle (aniž věděl o podané žalobě) odvezl dne 11. 9. 2017, tedy po podání žaloby. Zda žalovaný v době, kdy kontejner odstraňoval, o podané žalobě věděl či nikoliv, je přitom nerozhodné (viz rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 450/05). Nadto z obsahu odvolání je zřejmé, že žalovaný požadavku žalobce na odstranění kontejneru vyhovět nechtěl, neboť se domníval, že tento není po právu. Kontejner odstranil z vlastní vůle, dle svých aktuálních potřeb, nikoliv proto, že to požadoval žalobce.
12. Odvolací námitky jsou nedůvodné, rozhodnutí soudu I. stupně je v napadeném výroku věcně správné a náležitě odůvodněné. Pokud jde o výši přiznané náhrady nákladů řízení lze odkázat na příslušnou pasáž odůvodnění napadeného usnesení.
13. Je-li naplněna hypotéza ustanovení § 146 odst. 2, nepřichází do úvahy aplikace ustanovení § 146 odst. 1 písm. b) o. s. ř., jak navrhuje žalovaný v podaném odvolání.
14. Odvolací soud proto podle § 219 o. s. ř. usnesení soudu I. stupně v odvoláním napadené části potvrdil.
15. Podle § 142 odst. 1 ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. vznikla v odvolacím řízení plně neúspěšnému žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady odvolacího řízení. Žalobci však žádné náklady v odvolacím řízení nevznikly, proto bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

Zlín 14. června 2018

JUDr. Robert P  v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jarmila J 